

คุณจะต้องซื้อเมล็ดพันธุ์จากเราทุกปี,
คุณจะได้ใช้ได้เฉพาะสารเคมีของมอน
ซานโตเท่านั้น,คุณจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียม
เนียมสำหรับใบอนุญาตรวมทั้งค่า
เทคโนโลยีให้กับบริษัทเป็นเงิน 15
เหรียญต่อเอเคอร์ต่อปี

โครงการชีวิต: เรื่องราวการต่อสู้กับบรรษัทมอนซานโต ที่เข้ามายึดครองพันธุ์พืชของเรา

โดย เพอร์ซี ซไมเซอร์
แปลโดย ชัชวาล บุญปิ่น*

ผมเป็นเกษตรกรนักปรับปรุงเมล็ดพันธุ์อยู่แถบตะวันตกของแคนาดา
ผมและภรรยาได้ช่วยกันพัฒนาสายพันธุ์คาโนลา(canola) มาตั้งแต่ปี 2490
เพื่อให้ต้านทานโรคบางอย่างที่มักจะเกิดขึ้นในทุ่งหญ้าแพรรี

ผมเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ เช่นเดียวกับเกษตรกรนับแสนคนทั้งหลาย
ทั่วโลกที่เก็บเมล็ดพันธุ์ของตนไว้เพื่อเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวผลผลิตปีต่อปี
นอกจากเป็นเกษตรกรแล้วผมยังเป็นผู้นำชุมชนมากกว่า 25 ปี และในฐานะที่
เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมพยายามติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับการเกษตรเพื่อ
ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของเกษตรกรอยู่เสมอ

* อาจารย์ประจำภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ในปี 2541 นั้นเอง โดยที่ผมไม่รู้เรื่องมาก่อนเลยบรรษัทมอนซานโต ได้ยื่นฟ้องคดีแก่ผม กล่าวหาว่าผมละเมิดสิทธิบัตรของบรรษัทด้วยการปลูกคาโนลาตัดต่อพันธุกรรมของมอนซานโตโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

ผมและภรรยาตกใจแทบสิ้นสติเพราะเราไม่เคยมีอะไรเกี่ยวข้องกับมอนซานโต สิ่งที่ทำให้เราวิตกมากคือ ความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์ที่เราได้สู่อุตสาหกรรมพัฒนาดีกว่าครึ่งศตวรรษนั้น บัดนี้ต้องปนเปื้อนด้วย GMOs (Genetically Modified Organisms)

เราสู้คดีมอนซานโตด้วยการโต้แย้งว่า เมื่อไรก็ตามที่เมล็ดพืชของเรา กลายพันธุ์ไปเพราะปนเปื้อน GMOs แล้ว มอนซานโตจะต้องรับผิดชอบฐานที่มาทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น กว่าเรื่องจะเข้าสู่การพิจารณาของศาลสหพันธรัฐแห่งแคนาดา (Federal Court of Canada) ต้องใช้เวลาถึง 2 ปี ศาลนี้มีผู้พิพากษา 1 ท่านแต่ไม่มีคณะลูกขุน และผมก็ไม่มีทางเลือกอื่น

ระหว่าง 2 ปี ก่อนที่จะมีการพิจารณาคดีของศาลนั้น มอนซานโตได้ถอนข้อกล่าวหาทั้งหมดที่ฟ้องผมในประเด็นที่ว่า ผมได้เมล็ดพันธุ์ของมอนซานโตมาโดยผิดกฎหมายออกไป แต่เนื่องจากบรรษัทพาคาโนลาตัดต่อพันธุกรรม (canola GMOs) ขึ้นอยู่ตามท้องร่องในไร่ของผม แสดงว่าผมฝ่าฝืนละเมิดสิทธิบัตรของบรรษัท

และนี่คือประเด็นหลักที่นำเข้าสู่การพิจารณาของศาล ต่อไปนี้คือคำวินิจฉัย :

มันไม่เกี่ยวกับว่าพืชตัดต่อพันธุกรรมของมอนซานโตจะเข้าไปหรือลงไปในพื้นที่ฟาร์ม หรือเข้าไปในแหล่งเพาะเมล็ดพันธุ์อย่างไร (ผู้พิพากษากล่าวในรายละเอียดด้วยการที่เมล็ด GMOs นั้นเข้าไปในฟาร์มโดยตรงด้วยการที่นกพาไป ลมพัดไป แพร่ไปในทุ่งหญ้าแพรรีในตอนน้ำท่วม หรือจากการที่ผึ้งเป็นตัวทำให้เกิดการผสมเกสรข้ามพันธุ์ก็ตาม)

มันไม่ใช่ประเด็นว่าพืชตัดต่อพันธุกรรมจะเข้าไปอยู่ในสวนเกษตรอินทรีย์ (Organic farm) หรือแปลงเกษตรกรรมแบบเดิม (Conventional farm) เช่นของผมนี้โดยวิธีใด

หากพบว่าเมล็ดพันธุ์ตัดต่อพันธุกรรมปรากฏอยู่ในที่นั้นแล้ว เมล็ดพันธุ์และพืชเหล่านั้น จะต้องเป็นทรัพย์สินของมอนซานโตทั้งสิ้น

นับเป็นข้อวินิจฉัยที่น่าตระหนกมาก ในคำพิพากษายังระบุด้วยว่าเราทั้งสองไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เมล็ดพันธุ์หรือต้นพืชของเราอีกต่อไป มันหมายถึงบรรดาเมล็ดพันธุ์ทั้งหลายที่เราสู่อุตสาหกรรมปรับปรุงพันธุ์มานานกว่าครึ่งศตวรรษนั้นต้องตกเป็นของมอนซานโต

ท่านลองนึกดูเถิดว่า เรารู้สึกอย่างไรเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำมาเป็นเวลาถึงห้าสิบกว่าปีต้องสูญสิ้นไป

ผู้พิพากษายังตัดสินด้วยว่าผลกำไรที่เราได้รับจากการขายคาโนลานับตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา จะต้องนำมาจ่ายเป็นค่าชดเชยให้กับมอนซานโตด้วย

ผมนั้นเก็บตัวอย่างของเมล็ดคาโนลาจากไร่ทั้งหมดไว้ และส่งไปตรวจที่มหาวิทยาลัยมานิโทบา (University of Manitoba)

มีนักวิทยาศาสตร์ 2 คน ตรวจสอบความบริสุทธิ์ของเมล็ดพันธุ์พบว่าในบรรดาแปลงคาโนลาทั้งหมดของผมนั้น ยังมี 2 แปลงที่ไม่มีการปนเปื้อน GMOs

บางแปลงปนเปื้อน 1%, 2%, และ 8% และในท้องร่องที่อยู่ระหว่างแปลงหนึ่งนั้น ปนเปื้อนประมาณ 60% แต่ผู้พิพากษาก็ยังพิพากษาว่า:

แม้จะเป็นแปลงที่ไม่มีการปนเปื้อนทางพันธุกรรมเลยก็ตาม ผลกำไรทั้งหมดที่ได้จากแปลงนั้นจะต้องตกเป็นของมอนซานโต เพราะมีโอกาสเป็นไปได้ที่เมล็ดพันธุ์ของเราจะมีพันธุกรรมของมอนซานโตแฝงอยู่

เราตัดสินไฉนอุทธรณ์ทันที ศาลอุทธรณ์มีผู้พิพากษา 3 ท่านแต่ก็ไม่มีคณะลูกขุนอีกเช่นเคย

หลังจากใช้เวลาปีเศษ ศาลอุทธรณ์ก็พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นแต่ขณะเดียวกันก็ระบุในคำวินิจฉัยว่าคณะผู้พิพากษามิได้เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นไปเสียทั้งหมด

เราคิดว่าหากศาลอุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นแล้วทำไมไม่ยกฟ้องเสีย แต่ศาลก็ไม่ทำ

หลังจากศาลอุทธรณ์ตัดสินในปี 2545 แล้ว เรายื่นฎีกาต่อศาลสูงแห่งแคนาดาใช้เวลาไปปีเศษ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสู้คดีเป็นจำนวนมาก เพราะมอนซานโตใช้เล่ห์เหลี่ยมทางกฎหมายทุกวิถีทางในการยับยั้งมิให้ศาลสูงรับฟ้อง แต่ในที่สุดศาลสูงก็มีคำวินิจฉัยให้รับฟ้อง

คดีเข้าสู่ศาลสูงในเดือนมกราคม 2547 พร้อมกันนั้นเรื่องนี้ก็เริ่มเป็นข่าวปรากฏในสื่อต่างๆ ยังไม่มีกำหนดการสำหรับการพิพากษาคดี แต่ก็ยังมี

อีกหลายประเด็นที่จะต้องตัดสินรวมไปถึงประเด็นการจดสิทธิบัตรสิ่งมีชีวิตด้วย

ในการต่อสู้ที่ศาลชั้นต้นนั้น มอนซานโตกล่าวว่าเมื่อใส่ยีนเข้าไปในเมล็ดพันธุ์พืชย่อมหมายถึงบริษัทเป็นผู้ “ประดิษฐ์” เมล็ดพันธุ์นั้น เมื่อเมล็ดเติบโตเป็นต้นพืชก็หมายถึงบริษัทเป็นผู้ “ประดิษฐ์” ต้นพืชนั้น

ถ้าท่านสังเกตให้ดีจะเห็นนัยที่สื่อว่าสิ่งที่บริษัทกำลังนำเสนอเป็นประเด็นต่อศาลสูงก็คือ: ถ้าคุณใส่ยีนลงไปในเมล็ดพันธุ์ใดๆ หรือในต้นพืชหรือแม้กระทั่งในสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นไม่ว่าจะเป็นนก, ปลา, สัตว์ต่างๆ หรือแม้แต่มนุษย์แล้วละก็จะกล่าวได้ว่าบริษัทได้ “ประดิษฐ์” รูปแบบของสิ่งมีชีวิตนั้นขึ้นมาเองได้ ใช่ไหม? บริษัทสามารถ “ประดิษฐ์” มนุษย์ได้ด้วยหรือ?

และนี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมประเด็นนี้จึงกลายเป็นเรื่องสำคัญขึ้นมาทันที เพราะมันไม่ใช่แค่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิใช้เมล็ดพันธุ์ของตนที่เก็บไว้เพื่อเพาะปลูกในฤดูกาลถัดไปเท่านั้น

แต่เป็นเรื่องของการถือครองสิทธิทั้งหมดในการควบคุม และเป็นเจ้าของยีน ซึ่งหมายถึงการถือครองสิทธิทั้งหมดในการควบคุมและเป็นเจ้าของมนุษย์, นก, ผึ้ง, สัตว์และสรรพชีวิตทั้งหลายเลยทีเดียว

เมื่อเดือนธันวาคม 2545 ศาลสูงได้ตัดสินคดีหนึ่งออกมาเป็นคำตัดสินที่สำคัญมาก มีความว่าในประเทศแคนาดา คุณไม่สามารถจดสิทธิบัตรสิ่งมีชีวิตชั้นสูงซึ่งรวมถึงเมล็ดพันธุ์และต้นพืชได้

สิ่งที่น่าวิตกเป็นอย่างยิ่งก็คือ ในแผ่นดินที่เราคิดว่ามีสิทธิเสรีภาพในการพูดและการแสดงความคิดเห็นนั้น เราต้องสูญเสียสิ่งเหล่านี้ไป มันสูญเสียไปได้อย่างไร?

ผมมีสัญญาของมอนซานโตฉบับหนึ่ง ในความคิดของผมแล้วมันเป็นสัญญาที่น่ารังเกียจที่สุดเท่าที่เคยมีมาในโลก เพราะโดยหลักการของสัญญานี้ก็คือการทำลายสิทธิของเกษตรกรอย่างสิ้นเชิง ผมจะขอยกตัวอย่างมาบางข้อความดังนี้

คุณไม่สามารถใช้เมล็ดพันธุ์ของคุณได้, คุณจะต้องซื้อเมล็ดพันธุ์จากรเราทุกปี, คุณจะใช้ได้เฉพาะสารเคมีของมอนซานโตเท่านั้น, คุณจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตรวมทั้งค่าเทคโนโลยีให้กับบริษัทเป็นเงิน 15 เหรียญต่อเอเคอร์ต่อปี

ถ้าคุณละเมิดสัญญาประการหนึ่งประการใด คุณต้องลงนามในรับรองที่จะไม่เปิดเผย (non-disclosure statement) และคุณไม่สามารถบอกเล่าเรื่องนี้กับสื่อหรือนำไปพูดคุยกับเพื่อนบ้านได้

นี่คือวิธีที่ทำให้ชาวนาเกษตรกรสูญเสียเสรีภาพในการพูดและการแสดงความคิดเห็นไปสิ้น

ยังมีข้อความอื่นๆ ในสัญญาของมอนซานโตอีก เช่น คุณต้องยินยอมให้กำลังตำรวจของมอนซานโต (Monsanto's police force) เข้าไปในไร่ของคุณตลอดระยะเวลา 3 ปี หลังจากที่คุณเซ็นสัญญาแล้ว แม้ว่าคุณจะปลูกพืชของมอนซานโตแค่ปีเดียวก็ตาม ตำรวจมอนซานโตสามารถเข้าไปในที่เก็บเมล็ดพันธุ์, ยุงนางและในไร่ของคุณ เพื่อตรวจสอบว่าคุณกำลังปลูกอะไรอยู่และดูว่าคุณเก็บอะไรไว้ในคลังเก็บเมล็ดพันธุ์บ้าง

ตำรวจสามารถเรียกดูบันทึกเกี่ยวกับการเกษตรของคุณ ตรวจสอบเอกสารการเสียหายและอื่นๆ โดยคุณต้องอนุญาตให้ตำรวจของบริษัทปฏิบัติหน้าที่เหล่านั้น

ยังมีข้อความใหม่ๆ ที่เพิ่มเติมเข้ามาในสัญญาเมื่อปี 2546 อีกว่าคุณไม่สามารถฟ้องร้องมอนซานโตได้อีกต่อไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม

นี่คือสิ่งที่ผมคิดว่าทำไมมันถึงสำคัญมากสำหรับผู้ที่ควรจะได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงๆ จากการนำเอาพืช GMOs มาปลูก และรู้ถึงวิธีการที่บริษัททำลายสิทธิอันชอบธรรมของประชาชน

ประเด็นที่สำคัญมากอีกประเด็นหนึ่งคือ วิธีการที่มอนซานโตโฆษณาในใบประชาสัมพันธ์

มอนซานโตบอกว่าถ้าคุณคิดว่าเพื่อนบ้านของคุณกำลังปลูกพืช GMOs ของมอนซานโต โดยไม่มีใบอนุญาต คุณสามารถแจ้งมาที่บริษัทได้ ถ้าคุณแจ้งมาคุณจะได้รับเสื้อแจ็กเก็ตหนังฟรีจากมอนซานโต!

เอาละที่นี่ เกิดอะไรขึ้นเมื่อมอนซานโตได้รับแจ้งข้อมูลภายในเช่นนี้ทันทีที่ได้รับแจ้งบริษัทจะส่งตำรวจมอนซานโต 2 นาย มาที่บ้านผู้ถูกแจ้งทันที และกล่าวหาเกษตรกรผู้นั้นว่าปลูกพืชของมอนซานโตโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ทั้งข่มขู่จะจัดการด้วยกฎหมายอย่างถึงที่สุด

การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบแก่ชุมชน เนื่องจากสร้างความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน ชาวบ้านที่โดนร้องเรียนจะพยายามสืบให้ได้ว่าใครเป็นคนกล่าวหาตน

นี่เป็นสิ่งที่มอนซานโตใช้เป็นกลยุทธ์ในการสร้างความหวาดกลัวให้กับเกษตรกร เพราะวิธีที่ดีที่สุดที่จะกำกับควบคุมประชาชนได้ก็คือการใช้วัฒนธรรมแห่งความกลัว

ยังมีเรื่องอื่นๆ ที่จำเป็นต้องสังวรระวัง เมื่อนึกถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจของมอนซานโต กล่าวคือ

มันไม่มีสิ่งใดที่จะเรียกว่าเป็นระบบปิดอันมิดชิด (Containment) ไปได้เลย เชื่อผมเถิด ในฐานะที่ผมเป็นเกษตรกรมานานกว่า 50 ปี ผมรู้ว่าคุณไม่สามารถรักษารูปแบบเฉพาะของสิ่งมีชีวิตนั้นไว้เมื่อใดก็ตามที่คุณนำมันมาอยู่ในสิ่งแวดล้อม

ด้วยเหตุนี้เอง ไม่ว่าพืชพันธุ์ของคุณจะปนเปื้อนสารพันธุกรรม GMOs เพียงแค่ 1% หรือ 0.03% ก็ตาม สารพันธุกรรมนี้จะแพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวาง มันไม่มีอะไรที่จะเรียกได้ว่าเป็นระบบปิดหรือที่เก็บเฉพาะได้เลย

ประการต่อมา มันไม่มีสิ่งที่จะเรียกว่าการอยู่ร่วมกัน (Co-existence) เมื่อไรก็ตามที่คุณเอา GMOs เข้ามาใช้ในสภาพแวดล้อมหนึ่งๆ มันจะกลายเป็นตัวครอบงำเหนือสิ่งอื่นทันที มันจะแพร่เข้าไปติดในสวนเกษตรอินทรีย์หรือสวนเกษตรแบบเดิม ภายในเวลาไม่กี่ปีเท่านั้น

เมื่อมีการนำเอาคาโนลาที่เป็น GMOs มาใช้ในปี 2539 เพียงสองปีต่อมาจะเกิดอภิวัชพืช (Super-weed) ที่กลายเป็นตัวรุกรานพืชอื่นๆ อภิวัชพืชคืออะไร? อภิวัชพืชในกรณีนี้ คือ ต้นคาโนลาที่กลายพันธุ์ (mutant canola) เป็นคาโนลาที่มียีนของบริษัทต่างๆ อีกสองบริษัทเช่นเดียวกับบริษัททั้งหลายของมอนซานโตปนอยู่

เจ้ายีนที่แปลงพันธุกรรมนี้ทั้งหมดจะแฝงเข้าไปในพืชแล้วกลายเป็นอภิวัชพืช ก่อให้เกิดมลภาวะแก่ทุ่งแพริในแถบตะวันตกของแคนาดาทั้งหมด มันเข้าไปอยู่ในแปลงข้าวสาลี, แปลงข้าวบาร์เลย์ และแปลงข้าวโอ๊ต

ต้องใช้สารเคมีชนิดใหม่ที่มีอำนาจทำลายสูง มีพิษมากขึ้น ที่จะกำจัดมัน

ด้วยเหตุนี้เกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบอินทรีย์จึงไม่สามารถปลูกพืช 2 ชนิด คือ ถั่วเหลือง (soya bean) และคาโนลา ได้อีกต่อไป เพราะเมล็ดพันธุ์ของเราจะปนกันไปหมด เราไม่สามารถส่งออกคาโนลาให้กับกลุ่มสหภาพยุโรปได้เลยแม้แต่บุชเชลเดียว (1 บุชเชล = 8 แกลลอน : ผู้แปล) เราต้องสูญเสียตลาดทั่วโลก

แต่สิ่งที่ผมเห็นว่าเป็นหายนะภัยอันใหญ่หลวงกำลังเกิดขึ้นอยู่ขณะนี้ มันมาในรูปแบบของกระบวนการปลูกพืชที่ใช้ยาหรือ "พืชเภสัช" (pharma-plant)

เวลานี้มียาหลักหกชนิดที่ผลิตจากพืชตัดต่อพันธุกรรมนั่นคือ วัคซีน (vaccines), เอนไซม์อุตสาหกรรม (industrial enzymes), ยาละลายเลือด (blood thinners), โปรตีนที่ทำให้เลือดแข็งตัว (blood-clotting proteins), ฮอรโมนที่ทำให้เติบโต (growth hormones) และยาคุมกำเนิด (contraceptives)

อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าบางคนที่เพิ่งผ่าตัดและได้ทานอาหารจากพืชที่ปนเปื้อนยีนของยาละลายเลือดเข้าไป?

จะเกิดอะไรขึ้นกับหญิงมีครรภ์ เมื่อทานอาหารทำจากผักที่มียีนของยาคุมกำเนิด?

โปรดอย่าลืมน่ามันไม่มีสิ่งที่จะเรียกว่าระบบปิด หรือการอยู่ร่วมกันแต่อย่างใด

มรดกแบบไหนกันแน่ ที่เราต้องการจะมอบไว้ให้แก่ลูกหลานของเรา? แผ่นดิน อาหาร น้ำ และอากาศที่เต็มไปด้วยพิษใช่ไหม? ไม่เลย เราต้องการจะมอบแผ่นดิน อาหาร อากาศ และน้ำ ที่เต็มไปด้วยสุขภาพและพลังแห่ง

ความสามารถในการดำรงชีวิตต่างหาก

ผมมีบางสิ่งที่ยากจะฝากไว้โดยเฉพาะแก่คนรุ่นต่อไปทั้งหลายว่าคุณอาจจะสูญเสียสิทธิและเสรีภาพภายในชั่วข้ามคืน โอกาสที่คุณจะเลือกบริโภคอาหารอย่างคนที่มีร่างกายสมบูรณ์นั้นจะหมดไป ด้วยกฎหมายในประเทศแคนาดาให้อำนาจบริษัทที่จะปฏิเสธสิทธิของเกษตรกรในการปลูกพืชและเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ของตนที่มีได้ป็นเบ็ดเสร็จไป

ภรรยาและผมมีอายุล่วงเข้า 70 ปีแล้ว เราตัดสินใจที่จะใช้เวลาที่เหลืออยู่ของชีวิตต่อสู้เพื่อปกป้องสิทธิทั้งหลายแห่งความเป็นมนุษย์ของเรา

หมายเหตุจากผู้แปล

1. แปลจาก THEFT OF LIFE ปาฐกถาที่แสดงโดย Percy Schmeiser ณ ที่ประชุมไบโอเนียร์ 2003 (Bioneer 2003 conference) ที่พิมพ์ใน Resurgence ฉบับ 223 (มีนาคม-เมษายน 2004)

2. เพอร์ซี่ ชไมเซอร์ เป็นชาวไร์คาโนลา รัฐซัสแคตเชวัน (Saskatchewan) ประเทศแคนาดา เขาได้รับรางวัลมหาตมะคานธี (Mahatma Gandhi Award) เมื่อปี 2000 ในฐานะเป็นผู้สร้างสรรค์ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของมนุษยชาติด้วยสันติวิธี

3. ผู้สนใจติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.percyschmeiser.com

4. คาโนลา (canola) เป็นพืชชนิดหนึ่ง นำเมล็ดมากลั่นเป็นน้ำมันพืช เช่นเดียวกับถั่วเหลือง

5. สวนเกษตรแบบเดิม (conventional farm) คือการทำเกษตรแบบเดิม เช่น นำพันธุ์พืชตั้งแต่สองสายพันธุ์ขึ้นไปมาผสมด้วยวิธีผสมข้ามและมีการใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์สังเคราะห์

6. สวนเกษตรอินทรีย์ (organic farm) คือ การทำเกษตรแบบธรรมชาติใช้ปุ๋ยธรรมชาติ